

قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۸۵۳۲/۱۷۹۲۰۳ مورخ ۱۳۹۱/۹/۱۳ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۳/۳/۲۰ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۳/۴/۱۸

شماره ۳۷۷۹۵

وزارت امور خارجه

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر» که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیستم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۸۷/۲۳۲۶۹ مورخ ۱۳۹۳/۴/۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضا و ترتیبات مندرج در ماده (۱۵) موافقتنامه می باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

ماده واحده - موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای ماده (۱۲) و اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای ماده (۱۳) این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، فدراسیون روسیه و ترکمنستان که از این پس طرف ها خوانده می شوند؛

براساس موازین و اصول شناخته شده حقوق بین الملل، همچنین اصول و موازین مصرح در منشور ملل متحد، به ویژه احترام به استقلال، حاکمیت، تمامیت ارضی، مصونیت مرزها، منع تهدید یا توسل به زور، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و همکاری دولت ها

با آگاهی از مسؤولیت خود در قبال نسل های کنونی و آینده در رابطه با حفظ دریای خزر و توسعه پایدار منطقه؛

رهنمون شده به وسیله تمایل برای تعمیق و گسترش مناسبات حسن همجواری بین طرف ها؛

با اعلام آمادگی برای مشارکت در ثبات و امنیت منطقه ای، توسعه و تحکیم همکاری به منظور استفاده از دریای خزر منحصراً برای اهداف صلح آمیز؛

با در نظر گرفتن اصول و مفاد اعلامیه جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، فدراسیون روسیه و ترکمنستان که در دومین اجلاس سران دولت های دریای خزر که در تاریخ ۲۴ مهر ۱۳۸۶ برابر با ۱۶ اکتبر ۲۰۰۷ در تهران برگزار گردید به تصویب رسید؛

با اعلام دریای خزر به عنوان دریای صلح، ثبات، دوستی و حسن همجواری در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱- تأمین امنیت در دریای خزر حق انحصاری دولت های دریای خزر می باشد.

ماده ۲-

۱- طرف ها در چارچوب این موافقتنامه در زمینه های زیر همکاری می نمایند:

- مبارزه با تروریسم

- مبارزه با جرایم سازمان یافته

- مبارزه با نقل و انتقال غیرقانونی اسلحه از هر نوع و مهمات، مواد منفجره و سمی و تجهیزات نظامی

- مبارزه با نقل و انتقال غیرقانونی مواد مخدر، روانگردان و پیش سازهای آنها

- مبارزه با شستشوی عواید حاصله از جرم، از جمله پولشویی

- مبارزه با قاچاق

- تأمین امنیت کشتیرانی دریایی و مبارزه با راهزنی دریایی

- مبارزه با قاچاق انسان و مهاجرت غیرقانونی

- مبارزه با صید غیرقانونی منابع زیستی (شکار قاچاقی)

- تأمین امنیت دریانوردی

۲- طرف ها در چارچوب این موافقتنامه، به استثنای ابعاد نظامی امنیت، در سایر زمینه های مربوط به موضوع این موافقتنامه و مورد علاقه متقابل نیز همکاری می کنند.

۳- تعامل طرف ها طبق این موافقتنامه و تشریفات (پروتکل)های آن، سایر معاهدات بین المللی قابل اجرا که طرف ها در آنها عضویت دارند و همچنین قوانین آنها صورت می پذیرد.

هیچ چیز در این موافقتنامه نباید به عنوان پیش داوری در خصوص وضعیت حقوقی دریای خزر تفسیر گردد.

ماده ۳-

۱- طرف ها، نهادهای ذی صلاح زیر را برای مشارکت در زمینه اجرای این موافقتنامه، در چارچوب صلاحیت های آنها تعیین می نمایند:

جمهوری آذربایجان: وزارت کشور، وزارت امنیت ملی، وزارت بوم شناسی و منابع طبیعی، وزارت حمل و نقل، سرویس مرزبانی دولتی، کارگروه گمرک دولتی، اداره امور دریایی دولتی، سرویس مهاجرت دولتی

جمهوری اسلامی ایران: وزارت امور خارجه، وزارت کشور، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، وزارت راه و شهرسازی، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان حفاظت محیط زیست، ستاد مبارزه با مواد مخدر

جمهوری قزاقستان: کارگروه امنیت ملی، وزارت کشور، کارگروه گمرک وزارت دارایی، وزارت کشاورزی، وزارت حمل و نقل و ارتباطات، وزارت حفاظت محیط زیست، دفتر دادستانی کل، آژانس مبارزه با جرایم اقتصادی و فساد (پلیس مالی)، وزارت دفاع، وزارت دادگستری

فدراسیون روسیه: سرویس امنیت فدرال فدراسیون روسیه، وزارت کشور فدراسیون روسیه، سرویس گمرک فدرال، وزارت امور دفاع غیرنظامی، حوادث غیرمترقبه و رفع آثار بلایای طبیعی فدراسیون روسیه، وزارت حمل و نقل فدراسیون روسیه، سرویس کنترل مواد مخدر فدرال فدراسیون روسیه، سرویس مهاجرت فدرال

ترکمنستان: وزارت امنیت ملی، وزارت کشور، سرویس مرزبانی دولتی، سرویس مهاجرت دولتی، سرویس گمرک دولتی، سرویس دولتی کنترل مواد مخدر

۲- طرف ها در زمان تودیع اسناد تصویب، نهادهای ذی صلاح مرکزی مسؤول همکاری در زمینه های مشخص موضوع بند (۱) ماده (۲) این موافقتنامه و نهاد مجاز مسؤول هماهنگی همکاری در چارچوب این موافقتنامه را به امین اسناد اعلام می نمایند.

۳- طرف ها هرگونه تغییر در نهادهای ذی صلاح و مجاز خود را فوری از طریق امین اسناد به یکدیگر اطلاع می دهند.

ماده ۴-

۱- تعامل میان نهادهای ذی صلاح طرف ها در چارچوب این موافقتنامه، به طور دوجانبه و چندجانبه، بدون خدشه وارد نمودن به منافع سایر طرف ها انجام می پذیرد و شامل مبادله اطلاعات، برگزاری جلسات و رایزنی ها، تبادل تجربیات و همچنین انجام فعالیت های توافق شده در زمینه های مشخص شده در ماده (۲) این موافقتنامه می باشد.

۲- تعامل میان نهادهای ذی صلاح طرف ها می تواند در سایر اشکال مورد توافق طرف ها نیز صورت گیرد.

۳- نهادهای ذی صلاح طرف ها، به منظور انجام تعامل، تشریفات (پروتکل)هایی را در خصوص همکاری در زمینه های تعیین شده در ماده (۲) این موافقتنامه منعقد می نمایند.

ماده ۵ - تبادل اطلاعات در چارچوب این موافقتنامه، براساس ارسال درخواست کتبی مبنی بر مساعدت صورت خواهد گرفت. در وضعیت اضطراری، درخواست ها می تواند از طریق مجاری ارتباطی مورد توافق ارائه و متعاقباً ظرف هفتاد و دو ساعت تأییدیه کتبی آن ارسال گردد.

ماده ۶ -

۱- چنانچه نهاد ذی صلاح طرف درخواست شونده چنین تلقی نماید که اجابت درخواست ممکن است به منافع ملی آن لطمه وارد آورد یا مغایر با قوانین یا تعهدات بین المللی دولت متبوع آن است، می تواند از ارائه کامل اطلاعات یا بخشی از آن در چارچوب این موافقتنامه امتناع نماید.

۲- نهادهای ذی صلاح طرف ها در موارد موضوع بند (۱) این ماده فوری یکدیگر را به صورت کتبی در خصوص امتناع از مساعدت آگاه می نمایند.

۳- چنانچه اجابت درخواست خارج از صلاحیت نهاد ذی صلاح درخواست کننده باشد، نهاد مزبور فوری آن را به نهاد ذی صلاح مربوط دولت خود ارجاع می نماید و متعاقباً مراتب را به اطلاع نهاد ذی صلاح درخواست کننده می رساند.

ماده ۷-

۱- هر نهاد ذی صلاح، محرمانه بودن اطلاعات و اسناد دریافتی از نهاد ذی صلاح دیگر را چنانچه نهاد ذی صلاح ارائه کننده، افشای آنها را نامطلوب تشخیص دهد، تضمین می نماید. میزان محرمانه بودن این اطلاعات و اسناد توسط نهاد ذی صلاح ارائه دهنده این اطلاعات و اسناد مشخص می شود.

۲- نهاد ذی صلاح طرف دریافت کننده اطلاعات می تواند آنها را تنها برای اهداف و شرایط مشخص شده توسط نهاد ذی صلاح طرف ارائه کننده اطلاعات استفاده نماید.

۳- نهاد ذی صلاح طرف دریافت کننده اطلاعات، نهاد ذی صلاح طرف ارائه کننده را از استفاده از اطلاعات دریافتی و نتایج حاصله، مطلع می نماید.

۴- تعهدات نهادهای ذی صلاح طرف ها نسبت به محرمانه نگه داشتن اطلاعات پس از پایان اعتبار این موافقتنامه یا خروج هر یک از طرف ها از آن نیز به قوت خود باقی می ماند، مگر اینکه نهاد ذی صلاح ارائه دهنده اطلاعات، نهاد ذی صلاح طرف دیگر را از اجرای این تعهد معاف نماید.

ماده ۸ - هر طرف، هزینه های خود در ارتباط با اجرای این موافقتنامه را به عهده می گیرد، مگر اینکه در هر مورد به نحو دیگری توافق شده باشد.

ماده ۹-

۱- نهادهای ذی صلاح طرف ها برای بررسی موضوعات مربوط به اجرای این موافقتنامه و حل مشکلاتی که ممکن است در جریان تعامل بروز نماید، جلسات و رایزنی های ضروری را حداقل یک بار در سال برگزار می نمایند.

۲- رایزنی های سالانه به صورت چرخشی و توسط طرفی برگزار می شود، که طی یک سال وظایف ریاست را ایفا می نماید.

۳- موضوعات پیشنهادی جهت بحث و بررسی قبلاً مورد توافق قرار می گیرد.

ماده ۱۰-

۱- تعامل نهادهای ذی صلاح طرف ها در چارچوب این موافقتنامه، به زبان روسی یا انگلیسی انجام می گیرد.

۲- نهادهای ذی صلاح می توانند در مکاتبات خود که مربوط به اجرای این موافقتنامه است از زبان رسمی و یا دولتی خود با پیوست نمودن ترجمه آنها به زبان روسی یا انگلیسی استفاده کنند، مگر اینکه به نحو دیگری توافق شده باشد.

ماده ۱۱- این موافقتنامه بر حقوق و تعهدات طرف ها ناشی از سایر معاهدات بین المللی که طرف ها در آنها عضویت دارند، تأثیری نمی گذارد.

ماده ۱۲- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای مفاد این موافقتنامه از طریق مشورت و مذاکره میان طرف ها حل و فصل می شود.

ماده ۱۳-

۱- مفاد این موافقتنامه با توافق متقابل طرف ها می تواند اصلاح یا تکمیل گردد.

۲- اصلاحیه ها و تکمله های این موافقتنامه، جز لاینفک آن را تشکیل می دهد و به صورت تشریفات (پروتکل)های جداگانه تنظیم می شوند که طبق رویه پیش بینی شده در ماده (۱۵) این موافقتنامه لازم الاجرا می گردند.

ماده ۱۴- جمهوری آذربایجان، امین اسناد این موافقتنامه می باشد.

ماده ۱۵-

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب می باشد. اسناد تصویب به امین اسناد سپرده می شود. این موافقتنامه در روز سی ام بعد از دریافت آخرین سند تصویب توسط امین اسناد، لازم الاجرا می شود.

۲- هر یک از طرف ها می تواند با اطلاع به امین اسناد از این موافقتنامه خارج شود. این موافقتنامه تا انقضای مدت دوازده ماهه پس از تاریخ وصول اطلاعیه مزبور توسط امین اسناد برای آن طرف لازم الاجرا می باشد.

این موافقتنامه در یک نسخه اصلی به زبان های آذربایجانی، فارسی، قزاقی، روسی، ترکمنی و انگلیسی در شهر باکو در تاریخ ۲۷ آبان ۱۳۸۹ برابر با ۱۸ نوامبر ۲۰۱۰ تنظیم گردید که کلیه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند.

در صورت بروز اختلاف نظر، طرف ها به متن انگلیسی مراجعه می نمایند.

نسخه اصلی برای نگهداری به امین اسناد سپرده می شود و امین اسناد نسخه های مصدق این موافقتنامه را میان همه طرف ها توزیع می نماید.

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف فدراسیون روسیه

از طرف ترکمنستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیستم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی